

[Kaj Hansen.]

her i tinget. Det er jo sådan, at i virkeligheden mangler Landsbyggefonden 125-130 mill. kr., hvis man også vil tage hensyn til de 40 mill. kr., den faktisk selv har dækket tab ind med, og det er altså 125-130 mill. kr., der skal bruges til driftslån og driftstabslån. Vi har stillet konkret forslag om, at Boligselskabernes Landsbyggefond får disse penge til disse formål.

Vi har også stillet forslag om, at man ikke fortsætter aftrapningen af rentesikringsordningen til tops. Nogle byggerier er finansieret til 16-17 pct. I dag har vi også byggerier, som kan risikere at blive finansieret til en effektiv obligationsrente på 16-17 pct., og derfor har vi foreslået, at aftrapning af rentesikringen stoppes ved 9 pct. Det er jo ikke et tilfældigt valgt tal, for disse 9 pct. var jo forudsætningerne, dengang man første gang vedtog denne lov om rentesikring.

Vi mener imidlertid ikke, at det på længere sigt løser problemerne, og vi mener, at det, der nu bør gøres, er indførelse af statsfinansiering af det almennyttige boligbyggeri. Man er vel i dag oppe på et beløb af ca. 135.000 kr., som staten kommer til at betale i rentesikring til én lejlighed, og enhver kan se, at det ville være tåbeligt at fortsætte ad denne vej med den støtte til obligationsejere, som det i virkeligheden er.

Derfor kan jeg sige, at vi er meget positive, fordi vi anser hele den almennyttige boligsektor for en meget vigtig social faktor i hele vores samfund, som også har betydning for en lang række andre områder, både sygdomsmæssige, sundhedsmæssige og mange andre ting, familiernes trivsel osv. Det er jo også sådan, at kommunerne faktisk slet ikke var i stand til at opfylde deres pligt til at skaffe folk en lejlighed, såfremt man ikke havde et socialt byggeri af den karakter.

Men vi har også sagt — og det står vi ved — at den udvikling, der er i gang i dette øjeblik, langsomt, men sikkert, kvæler det almennyttige boligbyggeri, for så vidt der ikke meget hurtigt kommer en ændring af disse forhold. Jeg tror ikke, at en ændring af disse forhold alene kan ske i dette ting. Jeg tror, det bliver nødvendigt, at der også er kræfter uden for Christiansborg, der nu sætter sig sammen og virkelig prøver på at lave en positiv bevægelse i dette land, som

virkelig kan sætte ind på at få gennemført den boligpolitik, som den store del af befolkningen hungre efter.

Arnfast (CD):

Jeg må vel erindre om, at centrum-demokraterne gik ud af boligforliget, da det stod over for truslen om, at der skulle gennemføres en nulløsning i indkomstudviklingen. De vanskeligheder, som nogle almennyttige boligselskaber i dag står over for, lejerne inden for disse selskaber står over for, må nu ses under den synsvinkel, at vi står over for en anden form for indkomstbegrænsning, og derfor skal man ikke vente, at centrumdemokraterne ikke vil deltage i hjælpen til de særlig nødlidende almennyttige boligselskaber. Vi vil ikke afvise enhver form for hjælp til disse selskaber, men vi vil afvente den form, boligforligspartierne og ministeren vil give støtten, før vi tager stilling til den.

Vi finder de almennyttige boligselskaber nødvendige, således at der skabes en boligreserve i de kommuner, der har behov for den. Vi mener i øvrigt, at den kombination, der er nu, hvor kommunerne har en betydelig indflydelse på det, sikrer, at der ikke bygges for meget i de kommuner, der allerede har for mange lejligheder.

Fru Kirsten Jacobsen fremsatte et dagsordensforslag. Det vil vi vende os imod. Vi har før givet udtryk for, at vi ikke finder, at sociale boligselskaber skal udstykkes til ejerlejligheder eller til andelsboliger. Men jeg vil dog tage den moderation i anledning af dagsordensforslaget, at det kan være, vi skal drøfte, om muligheden alligevel skulle vurderes dér, hvor en kommunalbestyrelse, som jo har stor indflydelse her, med et kvalificeret flertal går ind for, at et almennyttigt boligselskabs afdelinger måske ændres til et andelsboligselskab. Når vi taler om et kvalificeret flertal i en kommunalbestyrelse, så mener vi dermed, at det er sikret, at kommunen selv har en fornemmelse af, at der er lejligheder nok til rådighed, selv om man etablerer en anden form for ejerskab.

Derfor er vi altså blevet lidt mere åbne over for tanken, og vi ser i hvert fald hellere en sådan løsning på problemer, der ellers ville føre til konkurs og fallit. Så derfor vil vi nok stemme imod dette dagsordensforslag, for det er ikke her og nu, den slags ting